

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

2. juuli 2015*

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi ALEX taotlus — Siseriiklikud sõnamärgid ja siseriiklik kujutismärk ALEX — Suhtelised keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetavus — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 — Vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaupade ja teenuste sarnasuse puudumine — Segiajamise tõenäosuse puudumine

Kohtuasjas T-657/13,

BH Stores BV, asukoht Curaçao (Madalmaade Kuningriigi autonoomne territoorium), esindajad: advokaat T. Dolde ja *solicitor* M. Hawkins,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: L. Rampini,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

Alex Toys LLC, asukoht Wilmington, Delaware (Ameerika Ühendriigid), esindajad: advokaadid G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal ja E. Armero,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikojas 16. septembri 2013. aasta otsuse (asi R 1950/2012-2) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust BH Stores BV ja Alex Toys LLC vahel,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: esimees M. Jaeger, kohtunikud M. van der Woude (ettekandja), M. Kancheva, C. Wetter ja I. Ulloa Rubio,

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades 11. detsembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 2. aprillil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 21. märtsil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades käesoleva kohtuasja määramist Üldkohtu seitsmendale kojale laiendatud koosseisus,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades ühe koja liikme takistust menetluses osaleda ja Üldkohtu presidendi otsust määrata Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 32 lõike 2 alusel ennast koja koosseisu täiendama,

arvestades 10. märtsi 2015 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Panline U.S.A. Inc. (kelle asendas menetlusse astuja Alex Toys LLC pärast ühenduse kaubamärgi taotlusest tulenevate õiguste üleminekut 21. mail 2013) esitas 27. detsembril 2007 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) vastavalt nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusele (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 26/78, lk 1) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk ALEX.
- 3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatavate kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 16, 20 ja 28 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:
 - klass 16: „kummipitsatid ja tindipitsatid; matriitsikarbid; joonlauad; üllatusega õnnitluskaardid; markerviltpliatsid; laste maalimistarbed sõrmevärvide, guaššvärvide, vesivärvide, pintslite, veenõu ja põllega; tahvlikäsnad; kriit; vaha- ja plastikkriidid; paberi- ja majapidamisliimid; käärid lastele; värvipliatsid; origamipaber; joonistusplokid; värvi- ja väljalõikealbumid; värviraamatud; laste tegelusraamatud“;
 - klass 20: „lastemööbel“;
 - klass 28: lastele mõeldud komplektid, ehete, helmekeede, kaartide, džunglidioraamide, võtmehoidjakettide, rõivaaksessuaaride meisterdamiseks, origami ja kirigami harrastamiseks, kleebistest ja litritest esemete valmistamiseks, liivajoonistamiseks, loomaskulptuuride, makettide, kollaažide, „võlujookide“ segude, isikupäraste parfüümide, dušigeeli, isikupärastatud kalendrite ja puhkuse-meenealbumite, fotoalbumite valmistamiseks, siiditrükiks, moeaksessuaaride valmistamiseks (s.h paelad, helmed ja fluorestseerivad helmed); lastele mõeldud komplektid maalimiseks, joonistamiseks, šablooni abil joonistamiseks, värvimiseks, modelleerimiseks, dinosauruste valmistamiseks ja joonistamiseks, tähestiku ja numbrite õppimiseks (piltkaartide ja plastikust magnettähtede- ja numbrite abil); paberist meisterdamiskomplektid; karnevalikomplektid; komplektid kellade ja kellarihmade valmistamiseks; kunstikomplekti tarvikuna müüdavad tahvlid lastele; laste vannilelud; lapsi harivad ja arendavad mänguasjad“.
- 4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 26. mai 2008. aasta väljaandes Bulletin des marques communautaires nr 21/2008.
- 5 Arcandor Akt Le (kelle õigusjärglane BH Stores BV hilisema õiguste loovutamise tulemusel on) esitas 26. augustil 2008 määruse nr 40/94 artikli 42 (muudetud kujul; nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 41) alusele vastulause taotletud kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 3 nimetatud kaupade jaoks.

- 6 Vastulause tugines järgmistele varasematele kaubamärkidele:
- Saksa sõnamärk ALEX, mille registreerimistaotlus esitati 2. septembril 1982, mis registreeriti 3. juunil 1983 numbriga 1049274 ja mille kehtivust pikendati 3. septembril 2002 ja 1. oktoobril 2012 ning mis tähistab klassi 28 kuuluvaid „sporditarbeid”;
 - Saksa sõnamärk ALEX, mille registreerimistaotlus esitati 5. juulil 1990, mis registreeriti 15. juunil 1992 numbriga DD 648968 ja mille kehtivust pikendati 1. augustil 2010 ning mis tähistab klassi 24 kuuluvaid „tualett-tekstiile nagu käterätikud, vannilina, pesukindad ja külalisterätikud” ning klassi 28 kuuluvaid „sporditarbeid”;
 - alljärgnev Saksa kujutismärk, mille registreerimistaotlus esitati 4. mail 1999, mis registreeriti 2. augustil 1999 numbriga 39925705 ja mille kehtivust pikendati 1. juunil 2009 ning mis tähistab klassi 12 kuuluvaid „jalgrattaid”, klassi 18 kuuluvaid „kotte, seljakotte, reisikotte ja kohvreid” ning klassi 28 kuuluvaid „sporditarbeid”:

- 7 Vastulause toetuseks esitatud põhjendused tuginesid määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktile b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) ning määruse nr 40/94 artikli 8 lõikele 5 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5).
- 8 Hageja esitas 7. juunil 2011 tõendid oma varasemate kaubamärkide kasutamise kohta.
- 9 Menetlusse astuja piiras 16. mail 2012 klassi 28 kuuluvate kaupade loetelu, lisades sellele pärast piiramist uue täpsustuse järgmisel kujul:
- klass 28: „[...] laste vannilelud; lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad; ükski eelnimetatud kaupadest ei hõlma sporditarbeid”.
- 10 Vastulausete osakond lükkas 3. oktoobril 2012 vastulause tervikuna tagasi.
- 11 Hageja esitas 22. oktoobril 2012 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel kaebuse vastulausete osakonna otsuse peale.
- 12 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis 16. septembri 2013. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) vastulausete osakonna otsuse jõusse. Vastulausete osakond märkis, et piirdus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel esitatud vastulause põhjenduse uurimisega, kuna hageja ei esitanud enam argumente nimetatud määruse artikli 8 lõike 5 alusel. Samuti ei vaidle hageja apellatsioonikoja sõnul vastu tõigale, et varasemaid kaubamärke on kasutatud üksnes „sporditarvete” jaoks ning et vastulause piirdus ainult klassi 28 kuuluvate „laste vannilelude” ning „lapsi harivate ja arendavate tegelusmänguasjadega”. Apellatsioonikoja arvamuse kohaselt koosnes asjaomane avalikkus Saksamaa üldsusest. Apellatsioonikoja sõnul ei ole varasemate sõnamärkide osas vaidlustatud seda, et vastandatud kaubamärgid on identsed, ja varasema kujutismärgi osas seda, et vastandatud kaubamärgid on sarnased. Apellatsioonikoda leidis 4. juuni 2013. aasta kohtuotsusele *i-content vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– Decathlon (BETWIN)* (T-514/11, EKL (väljavõtted), EU:T:2013:291, punktid 34–39) tuginedes, et „sporditarbed” on eri kaubad kui „laste vannilelud” ja „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad ” ning seega ei saa esineda mingit segiajamise tõenäosust, kuna ei ole täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise vältimatutest tingimustest, nimelt kaupade identsus või sarnasus.

Poolte nõuded

- 13 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista ühtlustamisametilt välja kohtukulud ning ühtlustamisameti vastulausete osakonna menetlusega ja teise apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud kulud.
- 14 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:
- jätta hagi tervikuna rahuldamata;
 - mõista hagejalt vastavalt ühtlustamisameti ning menetlusse astuja nõudele välja kohtukulud ning menetlusse astuja poolt ühtlustamisameti vastulausemenetlusega ja kaebemenetlusega seoses kantud kulud.
- 15 Vastuseks Üldkohtu küsimusele märkis menetlusse astuja kohtuistungil, et esimese võimalusena palub ta Üldkohtul tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kui sellega tunnistati vastuvõetavaks hageja kaebus apellatsioonikojale, ning teise võimalusena jätta hagi rahuldamata ning jätta jõusse vaidlustatud otsus, juhul kui Üldkohus kinnitab apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetavust.

Õiguslik käsitlus

Apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetavus

- 16 Menetlusse astuja väidab, et apellatsioonikojale esitatud kaebus on vastuvõetamatu, kuna rikuti määruse nr 207/009 artiklis 60 ette nähtud neljakuulist tähtaega, mille jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta. Menetlusse astuja sõnul tehti vastulausete osakonna otsuse hagejale teatavaks 3. oktoobril 2012 ja viimane esitas kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta 7. veebruaril 2013, st pärast seda, kui oli möödunud ette nähtud tähtaeg, mis menetlusse astuja arvates lõppes 4. veebruaril 2013 (sest 3. veebruar 2013 langes pühapäevale). Veel märkis menetlusse astuja, et vaidlustatud otsuses on sellest eeskirjade eiramisest vaikides mööda mindud.
- 17 Esiteks olgu märgitud, et apellatsioonikoda ei jätnud kaebuse vastuvõetavuse küsimust käsitlemata, sest vaidlustatud otsuse punktis 17 märkis ta, et kaebus vastab määruse nr 207/2009 artiklitele 58, 59 ja 60 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse määrust nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) eeskirja 48 lõikele 1 ning on seega vastuvõetav.
- 18 Teiseks tuleb seoses küsimusega, kas 7. veebruari 2013. aasta kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta esitati määruse nr 207/2009 artiklis 60 ette nähtud tähtaja jooksul, lähtuda käesoleval juhul ühtlustamisameti juhataja 18. aprilli 2011. aasta otsuse EX-11-3, mis kohaldus vastulausete osakonna otsuse tegemise ajal, artikli 7 lõikest 4. Kõnealune säte on järgmine:

„Välja arvatud juhul, kui teatavaks tegemise kuupäev on täpselt kindlaks määratud, loetakse teatavaks tegemine toimunuks [ühtlustamisameti] süsteemis dokumendi loomise kuupäevale järgneval viiendal tööpäeval. Dokumendi loomise kuupäev on märgitud dokumendis endas. Dokument saadetakse MAILBOXi niipea kui võimalik enne nimetatud viiepäevase tähtaja möödumist.”

- 19 Hageja ja ühtlustamisamet väidavad, et käesoleval juhul on ühtlustamisameti süsteemis vastulausete osakonna otsuse loomise kuupäev 3. oktoober 2012 ja seega loetakse vastulausete osakonna otsuse teatavakstegemine toimunuks viiendal päeval pärast seda, st 8. oktoobril 2012.
- 20 Seoses sellega tuleb märkida, et vastulausete osakonna otsus on 3. oktoobrist 2012, nii et dokumendi loomine ühtlustamisameti süsteemis vastavalt otsuse EX-11-3 artikli 7 lõikele 4 ei saanud toimuda varem.
- 21 Määruse nr 2868/95 eeskirja 70 lõigetest 1 ja 2 – koostoimes määruse nr 207/2009 artikli 60 viimase lausega – tuleneb käesoleval juhul, et kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta esitamise tähtaeg lõppes järelikult kõige varem 8. veebruaril 2013.
- 22 Seega on 7. veebruari 2013. aasta kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta esitatud ette nähtud tähtaja jooksul ning apellatsioonikoda sai põhjendatult tunnistada hageja kaebuse vastuvõetavaks.
- 23 Eeltoodust nähtub, et menetlusse astuja väide, mis põhineb apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetamatusel, tuleb tagasi lükata.

Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendite vastuvõetavus

- 24 Menetlusse astuja leiab, et Üldkohus ei tohiks arvesse võtta hageja esitatud uusi tõendeid, kuna need tõendid esitati esimest korda alles käesoleva menetluse raames ja oma sisust tulenevalt ei saa need muuta vaidlustatud otsuse põhjendust ja järeldusi.
- 25 Hagiavalduse lisasid 14–18, milleks on veebisaitide väljavõtted ja mis esitati esimest korda Üldkohtus ning mille väljavõtteid on võetud hagiavalduse teksti, ei sa arvesse võtta. Üldkohtule esitatud hagi eesmärk on nimelt ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste seaduslikkuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikli 65 tähenduses, mistõttu ei ole Üldkohtu ülesanne faktilisi asjaolusid esimest korda selles kohtus esitatud dokumente silmas pidades uuesti analüüsida. Seega tuleb nimetatud dokumendid tähelepanuta jätta, ilma et oleks tarvis kontrollida nende tõenduslikku jõudu (vt selle kohta kohtuotsus, 24.11.2005, Sadas vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EKL, EU:T:2005:420, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika). Sama kehtib ka menetlusse astuja seisukohtade lisa 9 puhul.
- 26 Hagiavalduse lisad 13 ja 19, mis on küll esitatud esimest korda Üldkohtus, ei ole isenesest tõendid, vaid need puudutavad ühtlustamisameti otsustuspraktikat ja liidu kohtupraktikat, millele kohtumenetluse poolel on õigus viidata ka pärast ühtlustamisametis toimunud menetlust (vt selle kohta kohtuotsused, ARTHUR ET FELICIE, punkt 25 eespool, EU:T:2005:420, punkt 20, ja 8.12.2005, Castellblanch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, EKL, EU:T:2005:438, punkt 16). Nimelt ei takista miski pooli ega Üldkohut ennast liidu õiguse tõlgendamisel kasutamast liidu, liikmesriigi või rahvusvahelist kohtupraktikat. Mainitud võimalust tugineda liidu, liikmesriigi või rahvusvahelisele kohtupraktikale ei puuduta kohtupraktikat, mille kohaselt on Üldkohtusse esitatud hagi eesmärk tagada apellatsioonikoja otsuse õiguspärasuse kontroll, milles arvestatakse selle kojale poolte esitatud tõendeid, kuna tegemist ei ole etteheitega apellatsioonikojale, et viimane ei ole arvesse võtnud liidus, liikmesriigis või rahvusvahelises kohtuotsuses olevaid faktilisi asjaolusid, vaid kohtuotsustele tuginetakse apellatsioonikoja poolt määruse nr 207/2009 mõne sätte rikkumisel põhineva väite toetuseks (vt selle kohta kohtuotsus, 12.7.2006, Vitakraft-Werke Wührmann vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, EKL, EU:T:2006:202, punktid 70 ja 71).

Põhiküsimus

- 27 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks kaks väidet, mille kohaselt esiteks on rikutud määruse nr 207/2009 artiklis 75 ette nähtud põhjendamiskohustust ning teiseks on rikutud selle määruse artikli 8 lõike 1 punkti b.

Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumisel põhinev väide

- 28 Hageja esimese väite kohaselt on apellatsioonikoda rikkunud tal olevat põhjendamiskohustust sellega, et poolte poolt vastulausemenetluses ja kaebemenetluses esitatud faktide ja argumentide kontrollimise ning vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olnud otsustavate faktide ja õiguslike kaalutluste esitamise asemel piirdus apellatsioonikoda viitega kohtuotsusele BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), ja kopeeris osaliselt selle kohtuotsuse punkte 36–38, selleks et otsustada, et asjaomased kaubad on erinevad, uurimata selle kohtuotsuse aluseks olnud faktiliste asjaolude ja põhjenduskäigu kohaldatavust käesoleva asja suhtes.
- 29 Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimese lause kohaselt peavad ühtlustamisameti otsused olema põhjendatud. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on see kohustus sama ulatusega kui ELTL artikli 296 teises lõigus ette nähtu, ning selle artikli kohaselt nõutavad põhjendused peavad selgelt ja ühemõtteliselt väljendama akti andnud isiku kaalutlusi. Nimelt on ühtlustamisameti otsuste põhjendamise kohustusel kahetine eesmärk võimaldada huvitatud isikutel oma õiguste kaitsmise huvides mõista võetud meetme põhjendusi ja liidu kohtul teostada kontrolli otsuse õiguspärasuse üle (kohtuotsused, 21.10.2004, KWS Saat vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-447/02 P, EKL, EU:C:2004:649, punktid 64 ja 65, ja 28.11.2013, Herbacin cosmetic vs. Siseturu Ühtlustamise Amet–Laboratoire Garnier (HERBA SHINE), T-34/12, EU:T:2013:618, punkt 42).
- 30 Kohtupraktika kohaselt tuleb küsimus otsuse põhjenduse neile nõuetele vastavuse kohta lahendada mitte üksnes otsuse sõnastust, vaid ka selle konteksti ja kõiki valdkonda reguleerivaid õigusnorme arvestades (vt kohtuotsus, 26.10.2011, Bayerische Asphaltmischwerke vs. Siseturu Ühtlustamise Amet–Koninklijke BAM Groep (bam), T-426/09, EU:T:2011:633, punkt 74 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 31 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei pea apellatsioonikoda siiski esitama ammendavat ning üksikasjalikku ülevaadet tema menetluse poolte igast arutluskäigust. Põhjendus võib seega olla kaudne, tingimusel et see võimaldab asjassepuutuvatel isikutel aru saada, miks kõnealune otsus on tehtud, ning kui pädeval kohtul on piisavalt teavet kontrolli teostamiseks (vt kohtuotsus, 9.7.2008, Reber vs. Siseturu Ühtlustamise Amet–Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EKL, EU:T:2008:268, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika). Piisab kui apellatsioonikoda esitab otsuse ülesehituse seisukohalt olulise tähtsusega faktid ja õiguslikud kaalutlused (vt kohtuotsus, 30.6.2010, Matratzen Concord vs. Siseturu Ühtlustamise Amet–Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, EU:T:2010:263, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Käesoleval juhul nähtub vaidlustatud otsuse punktist 25 täie selgusega, et esiteks pidas apellatsioonikoda kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), järeldust „sporditarvete” ning „mänguasjade, mängude ja mänguvahendite” vahel mis tahes sarnasuse puudumise kohta „laiendatuna” kohaldatavaks käesolevas asjas vastandatud kaupade, nimelt „sporditarvete”, „laste vannilelude” ning „lapsi harivate ja arendavate tegelusmänguasjade” suhtes.
- 33 Teiseks kordas apellatsioonikoda kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), põhjendusi, täpsustades vaidlustatud otsuse punktis 25, et peab neid käsitletavas asjas vastaspoole esitatud argumentide lõplikuks kummutamiseks sobivaiks.

- 34 Vaidlustatud otsuse punktis 26 tuletas apellatsioonikoda meelde, et kuigi ühelt poolt „sporditarvete” ja teiselt poolt teatavate mänguasjade (näiteks „laste vannilelud” ja „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad”) vahel saab tuvastada seose, sest teatavaid „sporditarbeid” võib kasutada mänguasjadena ning teatavad mänguasjad võivad olla „sporditarbed”, ei sea selline konstruktsioon kahtluse alla tõika, et neil kahel kaubakategoorial on sisuliselt erinev otstarve, nimelt füüsiliste harjutuste abil keha treenimine „sporditarvete” puhul, „laste vannilelude” puhul aga laste meelelahutus, ning laste meelelahutus ja õpetamine „lapsi harivate ja arendavate tegelusmänguasjade” puhul.
- 35 Lisaks sellele on apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 27 märkinud, et kuigi võib olla võimalik, et „sporditarbed” on mõeldud lastele mänguasjade kujul või need on teatud mänguasjade täiendavateks toodeteks, nii et nende tootjaks võib olla sama ettevõtja ja nende turustuskanalid võivad olla samad, on siiski tegemist kaubakategooriatega, mida üldjuhul toodavad teatavale valdkonnale spetsialiseerunud ettevõtjad ja neid müüakse erikauplustes, või kui tegemist on suurkaubamajadega, siis eriosakondades, mis võimalikule kõrvuti paigutatusel vaatamata on üksteisest siiski lahus.
- 36 Eeltoodust nähtub, et vastupidi hageja väidetele on vaidlustatud otsuse ülesehituse seisukohast olulise tähtsusega asjaolud ja õiguslikud kaalutlused selles otsuses selgelt välja toodud ning võimaldavad esiteks hagejal oma õiguste kaitse eesmärgil saada teada vaidlustatud otsuse põhjendused ning teiseks liidu kohtul kontrollida otsuse õiguspärasust.
- 37 Pealegi ei takista põhimõtteliselt miski apellatsioonikoda kasutamast liidu kohtu otsuse põhjendusi, kui ta leiab, et need on käsitletavas asjas kohaldatavad. Kuigi niisiis vastab tõele, et apellatsioonikoda võttis enamalt jaolt üle kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), punktid 36–38, märkis ta sellegipoolest selgelt, milliseid asjaolusid ja põhjendusi ta peab käesoleva asja puhul kohaldatavaks.
- 38 Kolmandaks ei võimalda ka hageja muud argumendid tuvastada, et vaidlustatud otsus rikub määruse nr 207/2009 artiklit 75.
- 39 Kõigepealt väidab hageja, et kohtuotsuses BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), heitis Üldkohus ette vaidlustatud otsuse põhjendust toetavate tõendite puudumist, millega aga käesoleval juhul tegemist ei ole.
- 40 Ent olgu märgitud, et kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), käesolevas asjas kohaldatavuse küsimus kuulub teise väite käsitluse, st vaidlustatud otsuse õiguspärasuse sisulise kontrolli raamesse, mitte aga vaidlustatud otsuse põhjenduste uurimise alla.
- 41 Järgmiseks väidab hageja sisuliselt, et apellatsioonikoda rikkus tal olevat kohustust arvestada poolte argumentidega, milles viidatakse ühtlustamisameti varasematele otsustele, ja põhjendada oma otsust seoses sellise otsustuspraktikaga. Samuti heidab hageja ette seda, et arvestamata jäeti kolm päeva enne vaidlustatud otsust tehtud Üldkohtu 16. septembri 2013. aasta otsusega Knut IP Management vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR) (T-250/10, EU:T:2013:448; edaspidi „kohtuotsus KNUT”).
- 42 Seoses eeltooduga tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ühtlustamisameti apellatsioonikoja poolt määruse nr 207/2009 alusel tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise kohta käivate otsuste vastuvõtmise puhul on tegemist piiratud pädevuse, mitte aga kaalutusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb nende otsuste seaduslikkust hinnata üksnes nimetatud määruse alusel, nii nagu seda on tõlgendanud liidu kohus, ja mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika põhjal (kohtuotsused, 26.4.2007, Alcon vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-412/05 P, EKL, EU:C:2007:252, punktid 64 ja 65, ja ARTHUR ET FELICIE, punkt 25 eespool, EU:T:2005:438, punkt 71).

- 43 Arvestades eespool punktides 31 ja 42 osundatud kohtupraktikat ja seda, et apellatsioonikoda on piisavalt esitanud vaidlustatud otsuse ülesehituse seisukohast olulise tähtsusega asjaolud ja õiguslikud kaalutlused, ei olnud apellatsioonikoda käesoleval juhul kohustatud esitama eraldi põhjendust, õigustamaks oma otsust seoses poolte esitatud menetlusdokumentides viidatud ühtlustamisameti varasemate otsustega või liidu kohtupraktikaga.
- 44 Mis peale selle puutub konkreetselt viidatud kohtuotsust KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), käsitlevasse argumenti, siis tuleb tõdeda, et isegi kui apellatsioonikojal oli võimalik selle kohtuotsusega õigel ajal tutvuda, ei saa apellatsioonikojal nõuda kõigi liidu kohtu otsuste kommenteerimist, seda enam arvestades tõika, et apellatsioonikoda oli selgelt otsustanud kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), kasuks, mille sisu oli sama kui käesolevas asjas.
- 45 Järelikult tuleb hageja esimene väide tagasi lükata.
- Teine väide määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumise kohta
- 46 Hageja väitel eksis apellatsioonikoda, tuvastades sarnasuse puudumise asjaomaste kaupade vahel ning segiajamise tõenäosuse puudumise.
- 47 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaselt ei registreerita varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral taotletavat kaubamärki, kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning nende kaubamärkidega tähistatavate kaupade või teenuste identsuse või sarnasuse tõttu on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada. Segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärki seostatakse varasema kaubamärgiga. Lisaks tuleb vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 2 punkti a alapunktile ii varasemate kaubamärkide all mõista liikmesriigis registreeritud kaubamärke, mille registreerimistaotluse kuupäev on ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse kuupäevast varasem.
- 48 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on segiajamine tõenäoline, kui avalikkus võib arvata, et asjaomased kaubad või teenused pärinevad samalt ettevõtjalt või omavahel majanduslikult seotud ettevõtjatelt. Sama kohtupraktika kohaselt tuleb segiajamise tõenäosust hinnata igakülgset, vastavalt sellele, kuidas asjaomane avalikkus kõnealuseid tähiseid ja kaupu või teenuseid tajub, ning pidades silmas kõiki antud juhtumit iseloomustavaid asjaolusid, eelkõige tähiste sarnasuse ning nendega tähistatud kaupade või teenuste sarnasuse vastastikust sõltuvust (vt kohtuotsus, 9.7.2003, Laboratorios RTB vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EKL, EU:T:2003:199, punktid 30–33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Kui varasema kaubamärgi kaitse kehtib kogu Euroopa Liidus, tuleb võtta arvesse seda, kuidas tajub asjaomaste teenuste tarbija vastandatud kaubamärke sellel territooriumil. Tuleb siiski meelde tuletada, et ühenduse kaubamärgi registreerimisest keeldumiseks piisab, kui suhteline keeldumispõhjus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses on olemas liidu mõnes osas (vt selle kohta kohtuotsus, 14.12.2006, Mast-Jägermeister vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Licorera Zacapaneca (VENADO raamis jm), T-81/03, T-82/03 ja T-103/03, EKL, EU:T:2006:397, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 50 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda, et asjaomase avalikkuse moodustab üldsus Saksamaal – liikmesriigis, kus varasemad kaubamärgid on kaitstud – ning pooled sellele vastu ei vaidle.
- 51 Samuti ei ole kahtluse alla seatud asjaolu, et varasemate sõnamärkide osas on vastandatud kaubamärgid identsed ning varasema kujutismärgi puhul on vastandatud kaubamärgid sarnased.
- 52 Neid apellatsioonikoja hinnanguid tuleb lugeda õiguslikult paikapidavaiks.

– Kaupade võrdlus

- 53 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb kaupade või teenuste sarnasuse hindamisel arvesse võtta kõiki nendevahelist suhet iseloomustavaid olulisi tegureid. Sellisteks teguriteks on eriti kaupade ja teenuste olemus, otstarve, kasutusviis ning samuti see, kas kaubad või teenused on konkureerivad või üksteist täiendavad (kohtuotsus, 29.9.1998, Canon, C-39/97, EKL, EU:C:1998:442, punkt 23). Arvesse võib võtta ka muid tegureid, näiteks asjaomaste kaupade turustuskanaleid (vt kohtuotsus, 11.7.2007, El Corte Inglés vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EKL, EU:T:2007:219, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 54 Käesoleval juhul tuleb taotletava kaubamärgiga hõlmatud „laste vannilelused” ning „lapsi harivaid ja arendavaid tegelusmänguasju” võrrelda varasemate kaubamärkidega tähistatud „sporditarvetega”.
- 55 Enne põhiküsimust puudutavate argumentide käsitlemist tuleb tõdeda, et üldiselt heidab hageja apellatsioonikojale ette seda, et viimane jättis identifitseerimata kaubad, mis kuuluvad kategooriasse „laste vannilelused” ning „laste [harivaid ja arendavaid] tegelusmänguasjad”. Selles osas piisab, kui meenutada, et kohtupraktika kohaselt võivad kaubamärkidega tähistatud kaupade konkreetset turustusviisiid aja jooksul ning vastavalt nende kaubamärkide omanike tahtele muutuda ning kahe kaubamärgi segiajamise tõenäosuse tulevikku suunatud analüüs ei tohiks sõltuda kaubamärgiomanike kaubanduslikest kavatsustest, mis, olgu need siis ellu viidud või mitte, on juba iseenesest subjektiivsed (kohtuotsused, 15.3.2007, T.I.M.E. ART vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-171/06 P, EU:C:2007:171, punkt 59, ja 9.9.2008, Honda Motor Europe vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– Seat (MAGIC SEAT), T-363/06, EKL, EU:T:2008:319, punkt 63). Seega ei olnud apellatsioonikoda kohustatud identifitseerima taotletava kaubamärgiga hõlmatud konkreetseid kaupu, kuna need võivad varieeruda.
- 56 Sisulisest küljest esitab hageja neli argumentide kogumit, millega soovib tõendada, et asjaomased kaubad on sarnased, ning mis käsitlevad kaupade olemust, nende otstarvet, nende turustuskanaleid ja ühtlustamisameti otsustuspraktikat.
- 57 Mis esiteks puutub kaupade olemusse, siis väidab hageja, et varasemate kaubamärkidega tähistatud „sporditarbed” ning taotletava kaubamärgiga hõlmatud „laste vannilelused” ning „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad” on olemuselt samad, sest on sageli sama koostisega (nahk, plastik, puit, või metall), nende kasutusviis on sama, sest vaja läheb füüsilist jõudu, ja nendel on ühtmoodi püsiv füüsiline kuju. Samuti väidab hageja kohtuotsusele KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), tuginedes, et paljusid „sporditarbeid” pakutakse lihtsustatud ja vähendatud kujul laste tegelusmänguasjadena, nii et sageli on keeruline eristada „sporditarbeid” tegelusmänguasjadest (vt selle kohta kohtuotsus KNUT, punkt 41 eespool, EU:T:2013:448, punkt 47).
- 58 Mis esiteks puutub hageja argumenti seoses asjaomaste kaupade koostisega ning tema poolt selle kohta ühtlustamisametile esitatud tõendeid, siis tuleb tõdeda, et varasemate kaubamärkidega tähistatud „sporditarvete” ja taotletava kaubamärgiga hõlmatud mänguasjade koostises võib olla samu – kuigi väga mitmesuguseid – materjale, aga sellest üksi ei piisa kaupade sarnasuse tuvastamiseks, sest nahast, plastikust, puidust või metallist saab valmistada väga mitmesuguseid kaupu. Tegelikult võib sama materjali või materjale kasutada väga laia valiku kaupade valmistamiseks, mis on kõik siiski täiesti erinevad.
- 59 Teiseks võimaldab vastupidi hageja väidetule just „lapsi harivate ja arendavate tegelusmänguasjade” jaoks lihtsustatud ja vähendatud kuju olemasolu eristada neid „sporditarvetest” ja vältida nende omavahel segi ajamist. Käesoleval juhul on „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad” – nagu nimetuski viitab – mõeldud suhteliselt väikestele lastele ja need erinevad „sporditarvetest” (isegi neid imiteerides) vähema tehnilisuse, erineva välimuse (väiksemad, kergemad), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiivile 2009/48/EÜ mänguasjade ohutuse kohta (ELT L 170, lk 1) vastavaks kohandatud ohutustaseme ja üldjuhul madalama hinna poolest. Hageja viidatud näide taotletud kaubamärgiga tähistatud kaupadest on vähendatud suuruses golfikomplekt, mis on

kohandatud laste kasvuga ning mille kepid ei ole õige golfikepi täpsusega ja on valmistatud kergest plastikust. See põhjenduskäik kehtib veel enam „laste vannilelude” puhul, millel puudub „sportlik” vaste.

- 60 Mis kolmandaks puutub argumentidesse, et asjaomaseid kaupu kasutatakse samal viisil – füüsilist jõudu rakendades – ja mille füüsiline olek on sama, siis need asjaolud käesoleva juhtumi puhul tähtsust ei oma, sest need kehtivad paljude kaupade puhul, mille esmane otstarve on täiesti erinev spordist (käsitööriistad, puhastusriistad, ehitustööriistad jne).
- 61 Eeltoodud arvestades tuleb tõdeda, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud mänguasjade olemus erineb varasemate kaubamärkidega tähistatud „sporditarvete” omast.
- 62 Teiseks väidab hageja seoses vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaupade otstarbega, et see on identne, sest kõik need kaubad on loodud füüsilist tegevust ja vaba aja veetmist silmas pidades. Eelkõige on hageja sõnul sarnaselt kohtuotsuses KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), esitatule olemas teatav „jätkuvussuhe” ühelt poolt „sporditarvete” ja teiselt poolt mängude vahel, eeskätt kuna on üldteada, et „sporditarbeid” kasutatakse mängude jaoks ning et teatavaid mängu võib ka samastada „sporditarvetega” (kohtuotsus KNUT, punkt 41 eespool, EU:T:2013:448, punkt 47).
- 63 Esiteks ei ole – nagu nähtub kohtuotsusest KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), endast – ühelt poolt klassi 28 kuuluvad kaubad „võimlemis- ja sporditarbed, mis ei kuulu teistesse klassidesse” ja teiselt poolt samasse klassi kuuluvad „nukud (mänguasjad), mängud, mänguasjad; pehmed mänguloomad” põhimõtteliselt vastastikku asendatavad ning need ei täienda vastastikku teineteist, sest kõnealuste kaupade otstarve on erinev. Nimelt on võimlemis- ja sporditarvete otstarve eelkõige füüsilise vormi parandamine, samas kui mängude ning samuti mänguasjade funktsioon on põhimõtteliselt meelelahutuslik (kohtuotsus KNUT, punkt 41 eespool, EU:T:2013:448, punktid 44 ja 45).
- 64 Nimelt ei ole see, et otstarve (nt füüsiline tegevus) ei ole muud otstarvet (nt vaba aja veetmine) välistav ning mõlemad otstarbed võivad kaubas „seguneda” – nagu väidab hageja –, takistuseks võimalusele määratleda kauba domineeriv, teisisõnu „esmane” otstarve. Seega on menetlusse astuja põhjendatult märkinud, et „kasutusviisi” all tuleb mõista kauba kasutusviisi üldjuhul, mitte tuletatud või juhuslikku kasutusviisi.
- 65 Järelikult ei tähenda sisuliselt erineva otstarbega kahe kaubakategooria vaheline teatav „jätkuvussuhe” või kattuvusala seda, et kõik nende kaubakategooriate kaubad on tingimata sarnased.
- 66 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et tarbija võib kahte kaupa tajuda erinevatena vaatamata sellele, et need kaubad võivad teatud ulatuses olla sama vajaduse rahuldamiseks (vt selle kohta kohtuotsus, 18.6.2008, Coca-Cola vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, EKL, EU:T:2008:212, punkt 66).
- 67 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses põhjendatult, et vastandatud kaupade otstarve on sisuliselt erinev, viidates selles osas kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), punktidele 35 ja 36.
- 68 Nimelt nähtub kohtuotsusest BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), et kuigi välistatud ei ole võimalus tuvastada ühelt poolt teatavate „spordi- ja võimlemistarvete” ja teiselt poolt teatavate „mänguasjade, mängude ja mänguvahendite” omavaheline seos, kuivõrd teatavaid „sporditarbeid” võib kasutada „mängude” jaoks ning teatavad „mängud” võivad samuti kujutada endast „sporditarbeid”, ei sea selline oletuslik võimalus juhul, kui ühtlustamisameti talitused on jätnud täpsustamata asjaomased konkreetsed kaubad ja selle, kuidas neid kaupu asjaomasel juhul mõjutatakse, kahtluse alla tööika, et sisuliselt on asjaomaste kaubakategooriate otstarve erinev. Kuigi olemusest tulenevalt on mõlemad kaubakategooriad mõeldud üldsusele meelelahutuseks, on neil nimelt ka muu eesmärk. „Spordi- ja

võimlemistarbed” on kavandatud füüsiliste harjutuste abil keha treenimiseks, samas kui „mänguasjad, mängud ja mänguvahendid” on mõeldud eelkõige nende kasutajatele meelelahutuseks (kohtuotsus BETWIN, punkt 12 eespool, EU:T:2013:291, punktid 35 ja 36).

- 69 Kohtuotsuses BETWIN, punkt 12 eespool, (EU:T:2013:291) käsitletud „mänguasjade, mängude ja mänguvahenditega” võrreldes veelgi ilmsemalt on „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad” mõeldud eelkõige nende kasutajatele meelelahutuseks, nende õpetamiseks (põhiteadmiste omandamine sõnade, tähtede, numbrite jms koht) ja üldiseks arendamiseks, mis võib tõepoolest hõlmata ka füüsilist arengut, kuid mitte nii, et füüsiline arendamine oleks nende esmane otstarve. Sellega seoses väidab hageja, et määratlus „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad” viitab eelkõige füüsilisele tegevusele. Ent sõna „tegelus” võib tähistada ka vaimset tegevust ning sõnade „lapsi harivad ja arendavad [...]mänguasjad” lisamine rõhutab arusaama, et silmas peetud tegevuse esmane eesmärk ei ole puhtalt füüsisega seotud, vaid hoopis eelkõige pedagoogiline.
- 70 Seega otsustas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 26 põhjendatult, et „sporditarbed” on ette nähtud füüsiliste harjutuste abil keha treenimiseks, samas kui „lapsi harivad ja arendavad tegelusmänguasjad” on mõeldud lastele meelelahutuseks ja ühtlasi nende õpetamiseks.
- 71 Samuti põhjendatult asus apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 26 seisukohale, et „vannilelud” on mõeldud „ilmselt ainuüksi väikestele lastele meelelahutuseks”. Nimelt on „laste vannilelud” puhtalt meelelahutuslik eesmärk veelgi ilmsem kui „lapsi harivate ja arendavate tegelusmänguasjade” puhul.
- 72 Teieks – vastupidi hageja väitele – ei konkureeri vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaubad omavahel.
- 73 Hageja argumendi kohaselt võivad tarbijad nimelt hõlpsasti seda tüüpi kaupu omavahel asendada (hageja näiteks on pallid ja rannavõrkpalli komplektid).
- 74 Ent eespool punktidest 61, 70 ja 71 nähtub, et kuna vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaupade olemus ja otstarve on erinevad, siis ei ole nad omavahel asendatavad ega konkureeri seega omavahel. Kuigi sõltuvalt olukorrast võivad asjaomased kaubad olla mõnel juhul teataval määral omavahel asendatavad, on selline võimalus igal juhul ainult ühes suunas, st üksnes taotletava kaubamärgiga hõlmatud teatavate kaupade tarbijad võivad nende mänguasjade hinnatõusu korral otsustada varasemate kaubamärkidega tähistatud vastavate „sporditarvete” kasuks. On ilmne, et isegi „sporditarvete” hinnatõusu korral ei otsusta nende tarbijad kõnealuste mänguasjade kasuks, et asendada nendega õigeid „sporditarbeid”.
- 75 Kolmandaks on ekslik hageja väide, et kohtuotsuses BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), ei välistanud Üldkohus tingimusteta võimalust, et asjaomaste kaupade otstarve on sarnane, vaid piirdus tõdemusega, et sellist sarnasust ei saa eeldada, „kui on jäetud täpsustamata asjaomased konkreetsed kaubad ja see, kuidas neid kaupu asjaomasel juhul mõjutatakse”. Seoses sellega tuleb tõdeda, et mainitud täpsustus kohtuotsuse BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), punktis 36 samas punktis sisalduva tuvastuse, et sisuliselt on „sporditarvete” ning „mängude, mänguasjade ja mänguvahendite” otstarve erinev, ulatust ei mõjuta. Üldkohus lihtsalt tuletas sellega meelde, et ühtlustamisamet ei ole tõendanud vastupidist. Lisaks nähtub eespool punktist 55, et kahe kaubamärgi segiajamise tõenäosuse tulevikku suunatud analüüs peab lähtuma kaubamärgi registreerimistaotluses sisalduvast kaupade kirjeldusest.
- 76 Igal juhul on hageja käesoleval juhul esitanud ühtlustamisametis tõendid konkreetsete taotletava kaubamärgiga hõlmatud kaupade kohta (minigolfi-, „wow”-rannareketi- ja „džunglikroketi” komplektid, batuudid, frisbid jne). Vastupidi hageja väitele ei saa nende kaupadega tõendada, et

vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaubad on sama otstarbega või on omavahel asendatavad, kuna on selge, et menetlusse astuja harivad ja arendavad tegelusmänguasjad lastele on suunatud väikestele lastele, mis rõhutab nende õpetuslikku ja meelelahutuslikku eesmärki.

- 77 Neljandaks tuleb tõdeda seoses hageja argumendiga, et teatavate „sporditarvete” esmane ja peamine otstarve on „füüsiliste harjutuste abil keha treenimise” asemel pigem „meelelahutus” (näiteks golfikepid, keeglid, piljard, noolemäng, frisbi), et igal juhul nähtub eespool punktidest 57–61, et nende olemus erineb taotletud kaubamärgiga hõlmatud kaupade omast. Lisaks ei ole saa ühtlustamisamet teha otsust kogu „sporditarvete” üldkategorია kohta sellesse kuuluvate teatavate konkreetsete kaupade põhjal (vt punktid 64 ja 65 eespool).
- 78 Viiendaks väidab hageja veel, et asjaomaste kaupade klientuur on ilmselgelt sama, nimelt lapsed, ja kui arvestada ka neid kaupu oma lastele ostvaid täiskasvanutega, siis on identsed need tarbijad, kelle taju seisukohalt segiajamine võib esineda.
- 79 Tuleb märkida, et see argument tuleb tagasi lükata, sest sellest üksi ei piisa kaupade sarnasuse tuvastamiseks, kuna kõik kaubad, mis on suunatud samadele tarbijatele, ei ole tingimata identsed või sarnased.
- 80 Mis kolmandaks puutub vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaupade tootmis- ja turustuskanalitesse, siis tuleb vastupidi hageja väitele tõdeda, et need on erinevad.
- 81 Apellatsioonikoda märkis põhjendatult, et käesoleval juhul on tegemist selliste kategooriate kaupadega, mida üldreeglinas toodavad spetsialiseerunud ettevõtjad ja mida müüakse erikauplustes.
- 82 Esiteks tuleb sarnaselt kohtuotsusega BETWIN, punkt 12 eespool (EU:T:2013:291), tõdeda, et kuigi on võimalik, et ühelt poolt „sporditarbeid” ning teiselt poolt „laste vannilelusi” ning „lapsi harivaid ja arendavaid tegelusmänguasju” toodavad samad ettevõtjad ja neid levitatakse samade turustuskanalite kaudu, on need asjaolud siiski marginaalsed ja ilma muude toetavate tõenditeta ei saa need ajendada Üldkohut otsustama, et neil kahel kaubakategorial on ühised turustuskanalid (vt selle kohta kohtuotsus BETWIN, punkt 12 eespool, EU:T:2013:291, punkt 38).
- 83 Teiseks olgu märgitud, et asjaomaste toodete võimalik samas turustusettevõttes, näiteks suurkaubamajas või selvehallis müümine ei oma erilist tähtsust, kuna neis müügikohtades on saada olemuselt väga erinevaid kaupu, millele tarbijad automaatselt sama päritolu ei omista (vt kohtuotsus, 24.3.2010, 2nine vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, EU:T:2010:115, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 84 Kolmandaks ei ole hageja esitatud tõendid olemuselt sellised, et kummutaksid vaidlustatud otsuse resolutsiooni. Hageja tugineb tõenditele, mille ta esitas apellatsioonikojale 7. veebruari 2013. aasta selgituses kaebuse aluste kohta ja mille eesmärk on näidata, et Ühendkuningriigi ja Hispaania suurkaubamajades müüakse sporditarbeid kõrvuti tegelusmänguasjadega.
- 85 Mis kõigepealt puutub Jarrold’i või El Corte Ingles’i taolistesse üldvalikuga suurkaubamajadesse, siis nähtub neist tõenditest, et sporditarbeid müüakse kategooria „fitness” all, samas kui õuemänguasju müüakse kategooria „mänguasjad” või „õuemänguasjad” all, mis võivad küll olla lähedased, kuid kujutavad endast siiski kahte eraldi osakonda, nagu märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 27.
- 86 Järgmiseks tuleb meenutada, et igal juhul moodustub asjaomane avalikkus Saksamaa üldsusest ja järelikult on teistes riikides asuvaid jaemüüjaid puudutataval tõenditel kaupade sarnasuse hindamise seisukohast väga piiratud või isegi olematu väärtus.

- 87 Mis lõpuks puutub hageja poolt ühtlustamisametile esitatud tõenditesse, millega soovitakse näidata, et sellised spordikaupade tootjad nagu Nike või Adidas toodavad ka tegelusmänguasju, siis tuleb tõdeda, et nende mänguasjade puhul ei ole tegemist harivate ja arendavate tegelusmänguasjadega, vaid pigem reklaamiartiklitega, ning igal juhul on sellised juhud marginaalsed, puudutades ainult väga mainekaid spordikaupade kaubamärke, ja ei sea kahtluse alla järeltõendust, et üldjuhul on vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaupade tootjateks eraldiseisvad ja spetsialiseerunud ettevõtjad.
- 88 Neljandaks väidab hageja, et apellatsioonikoda jättis arvestamata ühtlustamisameti väljakujunenud otsustuspraktikaga, mis kinnitab vähemalt mingigi sarnasuse olemasolu „sporditarvete” ning „mänguasjade, mängude ja mänguvahendite” vahel, ning Saksamaa föderaalkohtu otsusega, millele viitab kohtuotsus KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), ja lisaks kohtuotsuse KNUT endaga ning ühtlustamisameti varasemate otsustega.
- 89 Ühtlustamisameti otsustuspraktikale ja liidu kohtupraktikale tugineva argumendi osas tuleneb eespool punktis 42 viidatud kohtupraktikast, et apellatsioonikodade otsuste õiguspärasust hinnatakse üksnes määruse nr 207/2009 alusel ja mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika põhjal.
- 90 Siiski tuleb meenutada, et ühtlustamisamet on kohustatud teostama oma pädevust kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtetega nagu võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtted. Kaht viimati nimetatud põhimõtet arvestades peab ühtlustamisamet ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse läbivaatamisel võtma arvesse sarnaste taotluste kohta tehtud otsuseid ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha samaväärne otsus või mitte. Võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete järgimisel peab aga arvestama seaduslikkuse põhimõttega. Seetõttu ei saa ükski ühtlustamisameti menetluse pool enda huvides tugineda kolmanda isiku kasuks toime pandud õigusnormi rikkumisele, et saavutada identse otsuse tegemine. Peale selle peab õiguskindluse ja hea halduse põhimõtte kohaselt iga registreerimistaotluse kontrollimine olema range ja täielik ning tuleb läbi viia igal konkreetsel juhul (vt kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EKL, EU:C:2011:139, punktid 73–77 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 91 Eeltoodud põhjustel ei ole apellatsioonikoda käesoleval juhul teinud hindamisviga, asudes seisukohale, et asjaomased kaubad on erinevad. Tuleb tõdeda, et vastupidi hageja väidetele osutavad hageja poolt viidatud otsused ja need otsused, millele juhib tähelepanu menetluse astuja, üksnes ühtlustamisameti mitte just kõige järjekindlamale otsustuspraktikale.
- 92 Mis lisaks puutub hageja argumenti, et siseriiklikud kaubamärgiametid liidus ja täpsemalt Saksamaa föderaalne patendiamet „asjas 32 W (pat) 6/01”, millele on viidatud kohtuotsuses KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), on seisukohal, et need kaubad on sarnased, siis olgu meelde tuletatud, et ühenduse kaubamärgikord on iseseisev süsteem, mis koosneb normide kogumist ja edendab sellele ainuomaseid eesmärke ning seda kohaldatakse lahus, mis tahes liikmesriigi süsteemist (kohtuotsus, 5.12.2000, Messe München vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (electronica), T-32/00, EKL, EU:T:2000:283, punkt 47). Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liikmesriigis tehtud varasem registreering üksnes asjaolu, mida võib ühenduse kaubamärgi registreerimisel arvesse võtta, ilma et see oleks määrav (kohtuotsused, 16.2.2000, Procter & Gamble vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (seebi kuju), T-122/99, EKL, EU:T:2000:39, punkt 61, ja 19.9.2001, Henkel vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (ümar punavalge tablett), T-337/99, EKL, EU:T:2001:221, punkt 58).
- 93 Peale selle nähtub seoses kohtuotsusel KNUT, punkt 41 eespool (EU:T:2013:448), rajaneva põhistuskäiguga eespool punktidest 59 ja 65, et seda ei saa käesolevale juhtumile üle kanda.
- 94 Lisaks tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis puudutavad registreerimistaotluse piiramist (vt punkt 9 eespool), kuna eeltoodud analüüsi arvestades ei ole enam vaja teha otsust küsimuses, kuidas see piiramine mõjutab kaupade sarnasust.

– Segiajamise tõenäosus

- 95 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise seisukohast eeldab segiajamise tõenäosus nii vastandatud kaubamärkide identsust või sarnasust kui ka tähistatud kaupade või teenuste identsust või sarnasust. Tegemist on kumulatiivsete tingimustega (vt kohtuotsus, 22.1.2009, *Commercy vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, EKL, EU:T:2009:14, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 96 Hageja väidab, et üksnes siis, kui kaubad imeselgelt ja kaheldamatult ei ole sarnased, ei ole täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b ette nähtud vältimatutest tingimustest ning vastulause lükatakse tagasi, tähiste sarnasust ja segiajamise tõenäosust hindamata. Ent käesoleval juhul see nii ei ole.
- 97 Tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuses sedastati põhjendatult, et vastandatud kaubad on erinevad, osutades sellega selgelt nende vahel mis tahes sarnasuse puudumisele. Seega on otsuses põhjendatult järeldatud, et isegi tähiste identsust arvestades ei saa segiajamine olla tõenäoline, sest ei ole täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise vältimatutest tingimustest, nimelt kaupade identsus või sarnasus.
- 98 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb hageja teine väide põhjendamatusesse tõttu tagasi lükata.
- 99 Kuna kõik hageja poolt oma hagi toetuseks esitatud väited on põhjendamata, siis tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 100 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt.
- 101 Lisaks on menetlusse astuja nõudnud ühtlustamisameti haldusmenetlusega seoses kantud kulude väljamõistmist hagejalt. Selles osas tuleb meenutada, et kodukorra artikli 190 lõike 2 alusel käsitatakse apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud poolte vältimatuid kulusid hüvitatavate kuludena. Sama ei kehti siiski vastulausete osakonna menetlusega seoses kantud kulude suhtes. Seega tuleb menetlusse astuja nõue mõista hagejalt, kui kohtuvaidluse kaotanud poolelt välja ühtlustamisameti haldusmenetlusega seoses kantud kulud rahuldada ainult apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatute kulude osas (vt selle kohta kohtuotsus, 12.1.2006, *Devinlec vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – TIME ART (QUANTUM)*, T-147/03, EKL, EU:T:2006:10, punkt 115).

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud ja Alex Toys LLC poolt Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatud kulud välja BH Stores BV-lt.**

Jaeger

Van der Woude

Kancheva

Wetter

Ulloa Rubio

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 2. juulil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad